

БАНДЕРШТАДТ, ЛЕМБЕРГ, ЛЕОПОЛІС, ЛЬВІВ

Особа О.А.

Національний університет «Львівська політехніка»

Львів заснований королем Данилом у XIII столітті. Його історія настільки ж яскрава й дивовижна, як і саме місто, яке з впевненістю можна назвати одним з найкоштовніших каменів у короні України. Тут переплітається культура різних народів, адже кожен, хто хоч раз сюди потрапив, вже не міг так просто його відпустити. Саме тому Львів часто переходив під владу різних європейських країн, зокрема Польщі, Австрії, Німеччини, Росії, беручи від кожної якусь частинку. Проте, душу міста не зміг змінити ніхто, його душа навіки українська.

Львів вважають одним з найреволюційніших міст в українській державі. Про нього складають легенди, як позитивно-ліричні, так і моторошно-жахливі. Це місто з гордою душею та незламним духом, яке М.Грушевський називає «Українським П'ємонтом». Дух непокори і революційності не зміг ні змінити, ні приспати, ні зламати жоден окупаційний режим. Усі державотворчі процеси становлення і утвердження української незалежності ініціювалися саме зі Львова.

Про це свідчить його історія. Місто має велике революційне минуле, яскравим прикладом якого можна назвати Листопадовий переворот, організований в ніч з 31 жовтня на 1 листопада 1918 року Українською Національною Радою з метою визволення з-під влади Австро-Угорської імперії та встановлення Української Держави.

Не менш революційним було проголошення 30 червня 1941 року Акту відновлення української самостійної держави проводом ОУН, яке підтримала українська греко-католицька церква на чолі з Андреем Шептицьким.

Рушієм помаранчевої революції також з впевненістю можна назвати львівське студентство, що піднялося на підтримку та захист свого політичного вибору.

Неможливо не відзначити вкладу львів'ян в революційний процес, який ми сьогодні спостерігаємо в містах та на вулицях нашої держави. Львів – це душа України, що надихає серце до боротьби.

Проте, не варто забувати і про культурну цінність Львова який в 1998 році був внесений до списку світових пам'яток архітектури, які знаходяться під охороною ЮНЕСКО. Місто здобуло собі звання культурної столиці України, тут кожен мешканець з гордістю вважає себе його патріотом і ладен годинами розповідати про нього.

Саме тут започаткували одне з перших в Австрійській імперії газове, а згодом і електричне освітлення вулиць, автомобільний

транспорт, телефонний зв'язок. 1894 року у Львові вперше побіг по рейках електричний трамвай, задовго до того як це сталося у Відні [1].

У Львові особливий ритм життя, менталітет, колорит, світосприйняття. Індивідуальний, притаманний лише йому дух величі, гордості та спокою, що випромінюють старі кам'яні леви, які стоять на охороні міста.

Львів - істинно європейське місто з яскравим минулим та світлим майбутнім.

1. Lviv.travel офіційний туристичний сайт міста [Електронний ресурс]: Режим доступу: http://lviv.travel/ua/visiting_card/historydetails

АНАЛІЗ ПОВЕДІНКОВОЇ ПСИХОЛОГІЇ КРИМІНАЛІЗОВАНОЇ ПОСТРАДЯНСЬКОЇ БЮРОКРАТІЇ

Гриневич Т.Б.

Національний університет «Львівська політехніка»

Суспільно-політичні реалії життя в незалежній Україні безпосередньо вказують на значне переплетіння владних структур із криміналітетом. Бюрократичний режим пострадянського простору в умовах неврегульованих економічних процесів ринкового господарства, морально-ідейної перебудови духовного життя та слабкості громадянського суспільства і демократичної влади зазнав значного впливу кримінального світу. Великі матеріальні ресурси, які злочинним шляхом попали під контроль криміналу, стали важелями впливу на владні структури. Це дозволило багатьом особам пов'язаним із злочинним світом безпосередньо проникнути у структури влади, а навіть очолити їх. Їх поведінка у прийнятті політичних рішень має ряд своїх особливостей, які не можна тлумачити чи прогнозувати через призму звичних схем аналізу політичних процесів, що розроблені політологією, соціальною та політичною психологією.

Слід нагадати, що український криміналітет є прямим продовженням злочинних структур радянського періоду у яких з 1920-х років формувалися так звані злочинні «закони» чи «поняття». Підпорядкування цьому своєрідному кодексу поведінки є необхідною умовою життя кримінальних структур та прийняття злочинця у їх шереги. Додаймо, що існування злочинних формувань, які б не визнавали цих правил поведінки, було неможливе через